

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 12Csp/117/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116225099
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4116225099.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, zast. SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefániková 8, Bratislava, proti žalovanej: X. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom I. K.XXXXX/XX, O. - V. O., O. H. o zaplatenie 24.958,23 eura s príslušenstvom, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 10,49%-ta ročne zo sumy 24.958,23 eura od 2.8.2016 do zaplatenia a poplatok vo výške 20 eur a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov prvoinštančného konania a trov odvolacieho konania v plnej výške, ktorú je povinná zaplatiť žalovaná s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca - pôvodne Sberbank Slovensko, a.s. sa žalobou doručenu súdu dňa 21.9.2016 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 24.958,23 eura, úroku vo výške 1.647,24 eura, úroku z omeškania vo výške 1.836,75 eura, poplatku vo výške 20 eur, sumy 175 eur titulom poisťného, úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 24.958,23 eura od 2.8.2016 do zaplatenia a úroku vo výške 10,49% ročne zo sumy 24.958,23 eura od 2.8.2016 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že uzatvoril so žalovanou dňa 11.5.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol úver vo výške 25.000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 108 splátkach po 362,31 eura mesačne, pre porušenie zmluvných povinností žalobca vyhlásil ku dňu 12.2.2016 predčasnú splatnosť úveru. Žalovaná suma pozostáva z nesplatennej časti úveru 4.576,86 eura, úrokov vo výške 295,45 eura, úrokov z omeškania vo výške 3,49 eura, poplatkov vo výške 60 eur.

2. Okresný súd Nitra vo veci rozhodol dňa 22.11.2017 rozsudkom č.k. 12Csp/117/2016-88 tak, že uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 24.958,23 eura, úrok vo výške 1.647,24 eura, úrok z omeškania vo výške 1.836,75 eura, sumu 175 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 24.958,23 eura od 2.8.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie, Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 7Co/85/2018-160 zo dňa 29.3.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v nadväzujúcom výroku o náhrade trov konania strán sporu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Súd vo veci pojednával v súlade s § 180 CSP v neprítomnosti strán sporu a vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, ktorý trval na podanej žalobe, uviedol, že žalovaná uhradila len jednu splátku úveru, poukazoval na rozsudok 3 Obdo/67/2013 v súvislosti s tým, že žalobca má nárok na úroky aj po zosplatení, ďalej oboznámením sa s obsahom spisu a to žalobou,

zmluvou o spotrebiteľskom úvere, výpisom z účtu, upomienkou, vyhlásením predčasnej splatnosti úveru, vyčíslením pohľadávky, rámcovou poistnou zmluvou, dodatkom, všeobecnými obchodnými podmienkami, rozsudkom NS SR 3Obdo/67/2013, rozsudkom, odvolaním uznesením Krajského súdu v Nitre a zistil tento skutkový a právny stav:

Medzi žalobcom - pôvodne Sberbank Slovensko, a.s. a žalovanou bola dňa 11.5.2015 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe uvedenej zmluvy žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 25.000 eur, ktorý bol úročený úrokovou sadzbou vo výške 10,49 % ročne, žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splácať v 108 - tich splátkach po 362,31 eura mesačne, RPMN bola dojednaná vo výške 11,01 %, priemerná RPMN vo výške 11,58 %. Celková čiastka, ktorú sa zaviazala uhradiť ako súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom je suma 39.129,48 eura. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky.

Žalovaná nesplácala poskytnutý úver riadne a včas v zmysle dojednaného splátkového kalendára, zaplatila len jednu splátku úveru, upomienkou zo dňa 13.8.2015 bola vyzvaná k zaplateniu dlžnej sumy, ku dňu 12.2.2016 vyhlásil žalobca predčasnú/mimoriadnu splatnosť úveru.

Žalobca od žalovanej požadoval zaplatenie záväzku, ktorý pozostáva z istiny 24.958,23 eura, úrokov vo výške 1.647,24 eura, úrokov z omeškania vo výške 1.836,75 eura, poplatkov vo výške 20 eur, poistného vo výške 175 eur.

Predmetom konania zostal uplatňovaný úrok vo výške 10,49 % ročne zo sumy 24.958,23 eura od 2.8.2016 a poplatok vo výške 20 eur do zaplatenia.

4.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/ 2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka , zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

5. Predmetom konania zostalo len rozhodovanie súdu o úroku, ktorý si žalobca uplatňoval od žalovaného a to vo výške 10,49 %-ta ročne zo sumy 24.958,23 eura od 2.8.2016 do zaplatenia a poplatok vo

výške 20 eur. Aj v tejto časti súd žalobe vyhovel a to s poukazom na právny názor vyslovený Krajským súdom v Nitre v prejednávanej veci, pretože aj na zmluvy o spotrebiteľských úveroch sa v zásade aplikujú ustanovenia § 497 a nasl. ObZ a obsahom záväzku dlžníka nie je len vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky ale aj úroky. Zmluvné úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy, predstavujú cenu úveru a dlžník je povinný ich platiť od okamihu reálneho poskytnutia peňazí až do okamihu ich reálneho vrátenia a to či už v lehote alebo v omeškaní, pričom môžu existovať popri sebe okrem úroku aj úroky z omeškania. Zmluvný úrok je nárokom, na ktorý nemá vplyv ani omeškanie dlžníka. Nepriznanie úrokov po realizácii oprávnenia veriteľa na zosplatnenie úveru z dôvodov porušovania povinností dlžníkom dostáva poskytovateľa úveru do horšieho postavenia, aké by mal pred využitím tohto oprávnenia na zosplatnenie úveru a naopak dlžník by si porušením povinností zlepšil svoje postavenie v úverovom vzťahu. Strany sporu si platne dojednali v zmluve úrok vo výške 10,49 % ročne. Súd priznal žalobcovi aj nárok na úrok vo výške 10,49 % ročne z istiny 24.958,23 eura o 2.8.2016, keď žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 12.2.2016 a pohľadávku voči žalovanej vyčíslil ku dňu 1.8.2016, teda úrok si uplatňuje odo dňa na nasledujúceho po dni dokedy bola pohľadávka vyčíslená. Ustanovenie § 503 ods. 3 ObZ upravuje len to, že úroky je dlžník povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov v prípade, ak dlžník vráti poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Obchodný zákonník, ani zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platný v čase uzatvorenia zmluvy, neupravuje povinnosť dlžníka platiť úroky popri úrokoch z omeškania, ale ani nevylučuje dohodu účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do splatenia úveru. V tejto súvislosti Najvyšší súd ČR v rozsudku z 27.6.2007 sp. zn. 33Odo/657/2005 vyslovil záver, že nie je možné vylúčiť, aby si zmluvné strany pri peňažnej pôžičke dohodli úroky aj za dobu, počas ktorej bude istina dlžníkom skutočne užívaná (do jej faktického vrátenia veriteľovi), teda aj za dobu, počas ktorej je dlžník v omeškaní so splnením svojho záväzku z dôvodu, že istinu v dohodnutej dobe splatnosti úveru veriteľovi nevrátil. Úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ, avšak majú odlišné funkcie, a treba ich odlišovať. Kým zmluvné úroky sú odmenou za užívanie istiny, úrok z omeškania predstavuje zákonnú sankciu za omeškanie so zaplacením istiny a na rozdiel od zmluvného úroku ho môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dohodnuté. Pritom platí, že môžu existovať vedľa seba. Najvyšší súd nesúhlasil s právnym záverom odvolacieho súdu, že úroky podľa § 658 ods. 1 Obč. zák. možno zásadne dohodnúť len na dobu dohodnutej splatnosti istiny a že od tohto okamžiku zmluvné úroky nenabiehajú a nastupujú úroky z omeškania. Z hľadiska posúdenia doby, za ktorú boli pri peňažnej pôžičke dohodnuté úroky, je vždy určujúci obsah zmluvy podľa dohody zmluvných strán. Tento záver zopakoval Najvyšší súd ČR aj v rozsudku z 24. 07.2014, sp. zn. 33Cbo/140/2014 tak, že súdna prax a odborná literatúra sa zhodujú v tom, že zmluvné úroky predstavujú odmenu za požičanie peňazí a úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinnosti - nedodržanie dohodnutej doby splatnosti. Kým povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo záväzkov v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona, ako dôsledok z omeškania so splnením dlhu. I keď dlžník nie je v omeškaní so splnením dlhu, môže veriteľ požadovať dohodnuté úroky a úroky z omeškania môže požadovať pri omeškaní dlžníka aj s pôžičky, kde neboli dohodnuté úroky. Oba úroky môžu byť veriteľom požadované vedľa seba bez ohľadu na skutočnosť, či sa jedná, alebo nejedná o občianskoprávny vzťah. Rovnaký záver je možné vyvodiť aj zo staršej judikatúry NS SR; v časopise zo súdnej praxe č. 55/1996 je uvedené rozhodnutie NS SR z 01. 05 .1996 s právnou vetou: Úroky vo výške dohodnuté pri poskytovaní úveru patria do splatnosti úveru. Ak pre prípad omeškania s vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov nebola dohodnutá iná sadzba úrokov, patria aj za dobu po splatnosti úveru úroky v rovnakej výške. V dôvodoch tohto rozhodnutia je uvedené, že oba úroky (zmluvný úrok aj úrok z omeškania) bol dlžník povinný platiť bez ohľadu na dôvod, pre ktorý dlh včas nezaplatil. Zatvorením účtu nedošlo k zmene záväzku vylučujúcej uplatňovanie úrokov. Zároveň súd priznal žalobcovi aj nárok na poplatok vo výške 20 eur.

6.O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi súd náhradu trov konania priznal v plnej výške, nakoľko vo veci mal plný úspech, v sporových konaniach sa uplatňuje zásada úspechu, teda strana, ktorá mala v konaní plný úspech, čo je v tomto prípade žalobca, keďže žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené, má právo na náhradu trov konania proti neúspešnej strane, teda žalovanej a v konaní neboli zistené žiadne výnimočné okolnosti, ani dôvody hodné osobitného zreteľa, a to ani v okolnostiach danej veci, ani u strán sporu a to s poukazom na ustanovenie § 257 CSP. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 1, 2 CSP rozhodol súd len o nároku na náhradu trov konania a o výške bude rozhodovať samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Nitre prostredníctvom Okresného súdu Nitra (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.